

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Jesucrist Rei de l'univers

Hem arribat al darrer diumenge de l'any litúrgic, i celebrem la solemnitat de Jesucrist, Rei de tot el món. Ell és el principi i la fi de tot, el qui dona sentit a la història. Acabem un any litúrgic i diumenge vinent en començarem un altre amb el primer diumenge d'Advent. Però no podem oblidar que aquest any ha estat diferent en molts aspectes. Estem patim una pandèmia terrible, i encara que una calamitat així s'ha produït en altres ocasions al llarg de la història, no em consta que cap altra s'hagi abatut d'una forma tan global com la que ens afligeix actualment. Per això sembla important que aquest diumenge insistim especialment en allò que la constitució pastoral *Gaudium et spes* del Concili Vaticà II destaca en el número 45, que Crist és «el fi de la història humana, el punt on convergeixen les aspiracions de la història i de la civilització, el centre de la humanitat, l'alegria de tots els cors, la satisfacció total de llurs anhels».

En les primeres setmanes de la pandèmia, pels mesos de març i abril, servia d'inspiració i de fortalesa una escena de l'Evangeli: quan Jesús, en l'episodi de la

tempestat calmada, diu als Apòstols: «No tingueu por, que soc jo». També ens ho diu a nosaltres i ens allibera de la por si fixem la mirada en Ell, si som conscients de la seva presència al costat nostre. La pregària és el principal aliment d'aquesta consciència. Ara, en escriure aquestes ratlles, em ve a la memòria l'himne cristològic de la carta de sant Pau als colossencs; Jesucrist hi és presentat com el primogènit de tota criatura, «ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell, i tot es manté unit gràcies a ell» (cf. *Col* 1,15-20).

Sant Pau recorda una veritat molt important: la història té una meta, una direcció. La història va cap a la humanitat unida en Crist, va cap a l'ésser humà perfecte. Dit d'una altra manera, sant Pau afirma que en la història hi ha progrés, que en la història hi ha una evolució. Tot allò que ens acostava a Crist i a les persones concretes, ens apropa a la humanitat, i això és un progrés. Això comporta una responsabilitat per a nosaltres, la de treballar pel progrés, per la justícia i la pau.

L'Evangeli d'aquest diumenge presenta un examen final sobre la vida, amb els criteris amb que serem jutjats: «Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir», etc. (*Mt* 25, 31-46). Encara que el regne de Crist no és d'aquest món, porta a renovar l'interior del cor de l'ésser humà i de la història. Si posem en pràctica el missatge evangèlic, el regne de Déu es realitza enmig nostre. La constitució pastoral *Gaudium et spes* il·lumina els àmbits de la vida de l'home contemporani i l'anima a viure plenament la seva vocació recordant que «ens dirigim vers el perfeccionament final de la història humana, que coincideix en absolut amb el pla del seu amor: "Unir en el Crist totes les coses, tant les del cel com les de la terra" (*Ef* 1,10)».

Amb la solemnitat de Jesucrist Rei de tot el món arriba al seu fi aquest any litúrgic. Aquests dies són propicis per a reflexionar sobre la vida, sobre el temps, sobre com fem fructificar els talents rebuts, sobre la superació de les dificultats i, sobretot, per a girar la mirada a Jesucrist, Senyor de la vida i de la història, Senyor del nostre cor.

ENTREVISTA

Un nou regal

ROZALÉN

Nou anys després, l'Escolania de Montserrat torna a participar en el disc de La Marató de TV3 i Catalunya Ràdio, que enguany està dedicada a la investigació de la Covid-19. En aquesta ocasió, el cor montserratí interpreta el tema *Jo em rebel·lo*, una adaptació de la cançó que va popularitzar Jeanette, amb l'artista d'Albacete Rosalén, una persona molt compromesa amb entitats solidàries i d'Església. El disc de La Marató es podrà adquirir diumenge vinent, 29 de novembre, amb els diaris editats a Catalunya.

Com va néixer la teva fe?

El meu entorn familiar és molt creient: la meva àvia, els meus pares... I a la meva escola de monges o al cor de l'església del meu barri, on vaig començar a cantar, sempre m'han inculcat els valors cristians. El lema que sempre he seguit és «Intenta ser feliç fent feliços els qui tens al costat».

Per què tens la necessitat d'ajudar entitats solidàries?

M'han educat d'aquesta manera, i per a mi és com hauria de ser la vida. Jo penso que les persones són bondadoses per naturalesa, tot i que algun cop ho posi en dubte. Vaig estudiar psicologia social i em vaig estar plantejant dedicar-me a la cooperació internacional. Col·laboro habitualment amb *Entreculturas*, un projecte dels jesuïtes. Em fa sentir bé i estic a gust fent-ho. Això et neix o no et neix, i no sé si et ve per educació o per genètica, però no concebo la vida d'una altra manera.

I ara, per segon cop, col·labores amb el disc de La Marató.

Sincerament, crec que és de les coses més boniques que m'ha regalat aquesta professió. Cantar amb l'Escolania, envoltar-me de tots aquests nois amb aquestes veus tan brutals, angelicals, afinadíssimes...; musicalment és una *bomba*. Jo crec que és el màxim al que aspira qualsevol persona a qui li agradi la música. Em vaig sentir com una de les persones més privilegiades del món. Tinc ganes que surti el disc per poder-lo compartir.

Oscar Bardají i Martín

BISBAT DE TERRASSA

P. RODOLF PUIGDOLLERS, SchP

Rector Paques. Sta. Maria del Jaire (La Torreta)
i St. Sadurní (La Roca del Vallès)

Escolta, Israel.
Micròfon, dicció i servei

La situació de pandèmia que estem vivint ens obliga a portar mascareta en el moment de la proclamació de la Paraula en les celebracions litúrgiques. Tots som conscients del destorb i les dificultats que això ens suposa als lectors i, en general, a tots els qui ens dirigim a l'assemblea. Potser per aquesta raó em dona la impressió que aquests dies les lectures a l'església s'estan escoltant de forma més comprensible. Segurament aquesta consciència de la dificultat fa extremar als lectors l'atenció: volum de la veu més alt, atenció més gran a on es troba el micròfon, dicció més lenta i vocalització més clara. No hi ha mal que per bé no vingui.

El poble jueu, en la pregària de cada dia, recorda aquelles paraules de l'Esclat: «Escolta, Israel» (Dt 6,4). Déu parla, però per això és fonamental que el seu poble escolti. L'assemblea, per poder escoltar, és necessari que els micròfons i els altaveus funcionin correctament, el lector utilitzi el volum de veu adequat i la dicció correcta, de forma que es pugui entendre allò que és proclamat.

Convé recordar set punts de cara als lectors litúrgics i a tots aquells que es dirigeixen a l'assemblea en una celebració litúrgica:

1. *Fer possible que la paraula sigui escoltada.* El servei del lector és ser instrument d'aquesta escolta de la Paraula. Si la Paraula no és escoltada, el seu servei resta inútil.

2. *Tenir sempre en compte la distància del micròfon.* Utilitzar micròfon no

és una garantia, si no se sap utilitzar correctament. És precís que l'angle de la boca emissora coincideixi amb l'angle receptor del micròfon. El qui parla ha de sentir que la veu li retorna.

3. *Parlar amb vehemència i convenciment.* És la paraula salvadora la que s'està transmetent. Cal llegir amb fe i amb força espiritual.

4. *Vocalització i accentuació correctes.* Habitualment es tendeix a parlar unint excessivament les síl·labes i no recalcant els accents, que són els qui donen vida al text. Tot el que es digui sobre la vocalització és sempre poc.

5. *Llegir sense córrer i respectant adequadament les pauses.* Es podria dir que el problema més important per a la comprensió de les lectures és el fet que es llegeix massa de pressa. Més a poc a poc. I quan et sembli que vas a poc a poc, fes-ho encara més lent. Sempre sense exagerar.

6. *Amb el ritme que marca el sentit de les frases.* És important que les frases subordinades siguin integrades dins del ritme de la frase principal. Igualment les diverses frases principals dins del conjunt de la narració o del paràgraf. El leccionari català marca les unitats de sentit en línies diferents, això facilita la comprensió i la lectura del text. Cal fixar-s'hi.

7. *El servei de la Paraula.* Déu parla al seu poble. El lector té la gran responsabilitat d'afavorir l'escolta de la Paraula per part de tota l'assemblea. La seva funció no acaba quan llegeix, sinó quan l'assemblea escolta i respon. És un servei espiritual.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Desde la ventana

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Cada mañana, cuando llego a mi estudio en la biblioteca, rezo a la Virgen y luego me asomo a la ventana para mirar la plaza, para mirar la ciudad, y allí, al final de la plaza, os veo. Todas las mañanas os saludo de corazón y os doy las gracias». Esto manifestó el Papa a los carabineros de la Compañía de San Pedro, que prestan su servicio en la plaza del Vaticano (17-10-20). Una verdadera muestra de cercanía, de amor de padre, de estímulo. Francisco habla a los carabineros, pero ve también más allá, mira a la ciudad y contempla el servicio y la ayuda que estos fieles custodios prestan a todas las personas que se acercan a la plaza, gentes de todos los pueblos.

Es fácil pensar en el amor de Dios Trinidad, que vela por su pueblo. Más,

incluso, cuando pocos días después del encuentro con los carabineros, en la audiencia general (28-10-20) podíamos oír al Santo Padre decir que «Jesús está en el cielo rezando por nosotros». Y afirmaba que «Jesús siempre reza con su pueblo, siempre reza con nosotros; siempre! Nunca rezamos solos, siempre rezamos con Jesús».

Dios nos ama, nos espera, está siempre presto a entablar un diálogo «Jesús nos ha regalado su propia oración, que es su diálogo de amor con el Padre. Nos lo dio como una semilla de la Trinidad, que quiere echar raíces en nuestro corazón. ¡Acojámoslo!».

A María, Madre tiernísima, le rogamos que nos ayude a ser servidores fieles de los hermanos.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

23. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11].

Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19].

Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulensa; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28].

Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ Divendres [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33].

Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36].

Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ † Diumenge vinent, 1d'Ad-

vent. (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17.19; 64,2b-7 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mt 13,33-37]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Lenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia». I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits».

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos. R.

Em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar, quan tenia set, em donàreu beure, quan era foraster, em vau acollir, quan em veïeu despulat, em vau vestir, quan estava malalt, em vau visitar, quan era a la presó, vinguéreu a veure'm. Els justos li respondran: Senyor, ¿quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? ¿Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? ¿Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us? El rei respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maldits: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar, quan tenia set, no em donàreu beure, quan era foraster, no em vau acollir, quan em veïeu despulat, no em vau vestir, quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar. Ells li respondran: Senyor, ¿quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós? Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi. I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna».

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

Salm responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar. R.

Me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber? ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos? ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis».

Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna».

«S'asseurà al seu tron gloriós i els separarà entre ells»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

En aquest últim diumenge de l'any cristià, celebrem Jesucrist com a «Senyor de l'Univers». No és un nou títol més, sinó la culminació de la Pasqua. Crist ressuscitat, assegut a la dreta del Pare, ens ha fet el do del seu Esperit i ha estat constituït Senyor de tot el que existeix. Ell és la meta a la qual s'adreça tota la història humana, ell és l'origen i la fi de tota la creació de Déu.

A l'Evangelí d'avui, trobem la paràbola del rei que premia els qui s'han compadit dels seus germans necessitats i castiga els qui, amb el cor endurit per la indiferència, no han fet res per ells. D'aquesta manera, Jesucrist, el Bon Pastor ja anunciat pel profeta Ezequiel, és Senyor i jutge de la història. Ell, que ens ha estimat fins a l'extrem de donar la vida per tots nosaltres, ara ens jutja en l'amor i en la compassió. Déu és amor i Crist ens ha revelat, en la seva persona, l'amor de Déu. Per això, tenir Jesucrist per Senyor ens compromet a estimar els germans tal com ell ens ha estimat a nosaltres.

El Regne de Crist ja està present en el nostre món, però encara no ha arribat a la seva plena manifestació. Entre nosaltres continua dominant el mal i el pecat, tot i que aquests poders hagin estat vençuts en la seva arrel per la Pasqua de Crist. Per aquesta raó, els cristians demanem en l'Eucaristia que s'afanyi el retorn de Crist, quan supliquem: «Veniu, Senyor Jesús».

Seguint els profetes de l'Antic Testament, un cop empresonat Joan Baptista, Jesús va anunciar també en la seva predicació el Judici de l'últim dia. Crist és Senyor de la vida eterna. El ple dret de jutjar definitivament les obres i els cors dels homes pertany a Crist, com a Redemptor del món. Per això, la festa d'avui ens obre a l'esperança de l'Advent. A partir del proper diumenge, posarem la nostra atenció en la preparació de la vinguda última de Crist, Senyor de la història; a judicar els vius i els morts, i a inaugurar el cel nou i la terra nova promesos pels profetes.

Jesucrist, Déu i home veritable, nascut a Betlem de Judea, batejat al Jordà amb Esperit Sant, profeta del Regne de Déu, mort i ressuscitat, assegut a la dreta de Déu Pare, i donador de l'Esperit Sant, és el Senyor de l'univers i de la història; ell és el Senyor de la nostra vida i la font de la nostra esperança. A ell la glòria i l'honor pels segles dels segles. Amén.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dijous 22, a les 12 h. Missa i benedicció de colúmbaris a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dimecres 25, a les 19 h. Confirmacions a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

Dijous 26, a les 19 h. Consell diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 27, a les 11 h. Col·legi de Consultors.

Dissabte 28, a les 11 h. Consell Pastoral Diocesà.

Diumenge 29, a les 10.45 h. Inici de ministeri de Rector de Mn. Joan Ferrero a la parròquia de Sant Joan Baptista de Montcada. / **A les 18 h.** confirmacions a la Catedral de les parròquies del Sant Esperit i de Sant Valentí de Terrassa.

Nota: Aquesta agenda es pot veure alterada per les mesures referents a la pandèmia del coronavirus.

tí Vell al Montseny. Va estar assistit per Mn. Alexandre Codinach, Diaca encarregat de la cura pastoral de la parròquia de Sant Julià del Montseny.

El Sr. Bisbes reuneix amb els delegats episcopals. El dimecres 11 de novembre, el Sr. Bisbe es va reunir telemàticament amb els delegats episcopals. Amb ells reflexionà sobre el treball diocesà en diversos àmbits en aquest temps de pandèmia. Es vol mantenir les activitats complint les mesures o bé emprant sistemes telemàtics.

Confirmacions a Vallldoreix. El dijous 12 de setembre, Mons. Saiz Meneses

Notícies

Celebració de Sant Martí del Montseny. El dimecres 11 de novembre, Mn. Pascal Mwuñvaneza presidí la festa de Sant Martí a l'església de Sant Mar-

va presidir la Missa a l'església de la Mare de Déu de l'Assumpció de la parròquia de Sant Cebrià de Vallldoreix i confirmà 20 joves de la comunitat parroquial.

Confirmacions a Cardedeu. El dissabte 14 de novembre, Mons. Saiz Meneses confirmà 9 joves a la parròquia de Santa Maria de Cardedeu.

Confirmacions a Caldes de Montbui. El dissabte 14 de novembre, Mons. Salvador Cristau va celebrar la Missa a la parròquia de Santa Maria de Caldes i confirmà 15 joves de la comunitat parroquial.

Iniciatives solidàries amb Càritas. Diversos establiments comercials i institucions incrementen la seva col-

laboració amb els més necessitats a través de Càritas mitjançant la campanya d'arrodoniment solidari en supermercats o la compra de productes determinats per a Nadal.

Les 10 Càritas amb seu a Catalunya afronten la segona onada de la Covid-19. Amb el lema «La pobresa també rebrota», les 10 Càritas diocesanes amb seu a Catalunya impulsen la campanya per fer front a la nova situació. S'ha passat de 63.000 persones ajudades a 103.000, destinant els diners a l'alimentació i a les despeses relacionades amb l'habitatge.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions. A la diòcesi de Terrassa li correspon tancar la Cadena de Pregària per les Vocacions el dilluns 30 de novembre, festa de l'apòstol Sant Andreu, anomenat «el primer cridat». El lema d'enguany és: «El coratge d'un sí. Un sí de Déu per nosaltres, un sí de nosaltres per Déu». Es tracta de dedicar una hora a pregar per les vocacions de preveres, diaques i persones de vida consagrada. Es pot comunicar quina hora s'hi destina a: seclbuenosspodeis@gmail.com. Info: www.cadenadepregaria.cat.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Jesucristo Rey del universo

Hemos llegado al último domingo del año litúrgico, y celebramos la solemnidad de Jesucristo, Rey del universo. Él es el principio y el fin de todo, el que da sentido a la historia. Finalizamos un año litúrgico y el próximo domingo comenzaremos otro con el primer domingo de Adviento. Pero no podemos olvidar que este año ha sido diferente en muchos aspectos. Estamos sufriendo una terrible pandemia, y aunque este tipo de calamidad se ha producido en otras ocasiones a lo largo de la historia, no tengo conocimiento de ninguna que haya golpeado de forma tan global como la que nos aflige actualmente. Por eso me parece importante que este domingo insistamos especialmente en algo que la constitución pastoral *Gaudium et spes* del Concilio Vaticano II destaca en el número 45, que Cristo «es el fin de la

historia humana, punto de convergencia hacia el cual tienden los deseos de la historia y de la civilización, centro de la humanidad, gozo del corazón humano y plenitud total de sus aspiraciones».

En las primeras semanas de la pandemia, entre los meses de marzo y abril pasados, una escena del Evangelio nos servía de inspiración y fortaleza: cuando Jesús, en el episodio de la tempestad calmada, dice a los Apóstoles: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!». También nos lo dice a nosotros, y nos libera del miedo si fijamos la mirada en Él, si tenemos conciencia de su presencia junto a nosotros. La oración es el principal alimento de esa conciencia. Ahora, al escribir estas líneas, viene a mi memoria el himno cristológico de la carta de san Pablo a los colosenses, en que Jesucristo es presentado como primo-

génito de toda criatura, por medio del cual fueron creadas todas las cosas, celestes y terrestres, visibles e invisibles; todo se mantiene en él, todas las cosas fueron creadas también por él y para él (cf. *Col* 1,15-20).

San Pablo recuerda una verdad muy importante: la historia tiene una meta, una dirección. La historia va hacia la humanidad unida en Cristo, va hacia el ser humano perfecto. Con otras palabras, san Pablo afirma que hay progreso en la historia, que hay una evolución de la historia. Todo lo que nos acerca a Cristo y a las personas concretas, nos acerca a la humanidad, y eso es progreso. Esto comporta una responsabilidad para nosotros, la de trabajar por el progreso, por la justicia y la paz.

El Evangelio de este domingo presenta un examen final sobre la vida, con los criterios sobre los que

seremos juzgados: «Tuve hambre, y me disteis de comer; tuve sed, y me disteis de beber; era forastero, y me acogisteis», etc. (*Mt* 25,31-46). Aunque el reino de Cristo no es de este mundo, lleva a renovar el interior del corazón del ser humano y de la historia. Si ponemos en práctica el mensaje evangélico, el reino de Dios se realiza en medio de nosotros. La constitución pastoral *Gaudium et spes* ilumina los ámbitos de la vida del hombre contemporáneo y le anima a vivir plenamente su vocación recordando que «caminamos como peregrinos hacia la consumación de la historia humana, la cual coincide plenamente con su amoroso designio: «Restaurar en Cristo todo lo que hay en el cielo y en la tierra» (*Eph* 1,10)».

Con la celebración de la solemnidad de Jesucristo Rey del universo finaliza un año litúrgico. Estos días son propicios para reflexionar sobre la vida, sobre el tiempo, sobre cómo hacemos fructificar los talentos recibidos, sobre la superación de las dificultades y, sobre todo, para volver la mirada a Jesucristo, Señor de la vida y de la historia, Señor de nuestro corazón.